

Mattheus 16:18b

De opgestane Heere

1 waar Hij verschijnt

2 wat Hij verkondigt

3 hoe Hij dat vervult

Gemeente,

Jezus ontmoeten. Daar kan een oprecht verlangen naar zijn. Misschien bij u wel, of bij jou. Omdat het vaak allemaal zo vlak is. Weinig hoogte, weinig diepte, meestal lijkt Jezus ver weg te zijn. Ontmoette ik Hem maar weer eens echt.

Na Zijn opstanding hebben de discipelen een aantal keren Jezus ontmoet. Echt ontmoet. Dat Hij aan hen verscheen en Zich bekendmaakte. Laten we proberen daar iets van te leren. Want waar en wanneer deed Jezus dat? Allereerst op de 1^e dag van de week als de discipelen bijeen waren. Kijk, de HEERE is niet aan Thomas verschenen toen hij weigerde bij de andere discipelen te zijn en op zichzelf alleen bleef zitten. De HEERE verscheen aan hem toen hij zich bij de anderen had gevoegd. En daar, in de gemeente, verscheen Jezus hem.

1 waar Hij verschijnt

Daarna is Jezus verschenen aan de discipelen in Galilea. Dat had Hij al gezegd voor Zijn laatste lijden en sterven: 26:32 “Maar nadat Ik zal opgestaan zal Ik u voorgaan naar Galilea”. En de engel had het gezegd in 28:7 “Ziet Hij gaat u voor naar Galilea, daar zult gij Hem zien”. Dat was dus duidelijk Jezus’ bedoeling: naar Galilea. De plaats waar het begonnen was. Die plaats was voor hen wat het voor mij is als ik naar Zeeland moet. Tholen bijv. Als ik dan via Noord-Brabant ga, neem ik meestal na de Volkeraksluizen de 1^e afslag. Als ik dan binnendoor verder rijd kom ik langs de boerderij waar ik opgegroeid ben. Het erf waar ik gelopen heb, de plek waar ik opgevoed ben, de kerktoren zie ik waar ik geroepen ben. En je overdenkt weer eens dat dat gebeurd is en hoe dat was. Dat wil Jezus blijkbaar ook bij de discipelen laten gebeuren. Dat ze weer eens gedenken hoe zij daar gewerkt hebben, sommigen als visser. Hoe ze daar geroepen zijn door die Man die zei: “volg Mij”. Hoe ze Hem hebben horen preken: de bergrede. Hoe ze Hem de storm hebben zien stillen. Als ze door Galilea lopen komt het allemaal weer naar boven toe. Wat er zo’n drie jaar geleden door Hem aan hun leven gebeurd was.

Blijkbaar wil de Heere Jezus ons daar weer eens langs laten gaan. Terug denken. Gedenken. Waar en hoe het begonnen is. Dat je gedoopt bent. Hoe je opgevoed bent. Wanneer Hij je geroepen heeft en je leven binnenkwam. Dankzij de opvoeding of er dwars doorheen. Die eerste tijd daarna. Of die tijd van tegenwerken daarvoor. Je belijdenisdienst. Je eerste avondmaalsgang. Ga er eens naar terug. Wandel in je gedachten eens door de geschiedenis van je leven. Ga heen naar Galilea. Ga terug naar de plek of plekken waar Jezus sprak. Daar moet je wel een rust voor hebben. Dan moet je wel even stilstaan op je levensweg. Even alles neerleggen. Niet blijven verder jagen en jakkeren. Pas op de plaats. Stilte om je heen. En denk eens terug. Komt daar wel eens van?

Waarom wil de Heere Jezus dat? Welke vrucht wil dat geven? De vrucht van herleving. Allereerst van het besef van Gods goedheid. Hoe goed de HEERE is geweest. Je gaat het zo makkelijk gewoon vinden, dat leven met God. Maar dat is me wat geweest. Hoe vond Hij me, waar vond Hij me, hoe sprak Hij tot me. Het krijgt weer relief. O HEERE wat bent U goed geweest voor mij. Onvoorstelbaar. Ik was niet zo braaf als ik nu meestal lijk te zijn. Ik was niet zo meegaand als ik nu vaak doe voorkomen. Als U toch niet ingegrepen had... Als U me ergens anders geboren had laten worden.... Wat bent U goed. Dan herleving van het besef van je ontrouw. Wat ben ik afgedwaald, wat heb ik het onder laten sneeuwen, me mee laten nemen, verkwanseld en te grabbel gegooid. Doorgeleefd, het geestelijk leven gewurgd zover het van mij afhing. O, wat en ik voor een mens gebleven, ondankbaar, onvatbaar, onhebbelijk. Dan herleving van het besef van Gods trouw. Hoe is het mogelijk dat de HEERE trouw is gebleven, me niet heeft losgelaten, me telkens weer opzoekt.

Of: moet je als je terugdenkt eerlijk zeggen: ja HEERE hoe goed bent U voor mij geweest, daar ligt het echt niet aan. Maar wat ben ik slecht: nog steeds ken ik U niet, nog steeds ontloop ik U. Zoveel goedheid van U heeft me nog niet tot bekering gebracht. Wat ben ik voor een mens, zo hardnekkig, zo onwillig, zo uit op mijn eigen ondergang.

Zou de zaterdagavond geen geschikte tijd zijn om zo eens terug te gaan? Terug in gedachten, terug in je leven. Dat valt denk ik meestal niet mee als je op visite bent met allerlei nutteloze praat, of als je in een café zit. Dat valt ook niet mee denk ik als je het weer laat maakt en hondsmoe je bed in valt net voor of na twaalfen. Nee, dan zullen we onze zaterdagavond wat anders in moeten vullen. Stilte zoeken. Of

geestelijk gesprek met elkaar. Om terug te gaan in gedachten. Net als de discipelen. Zo de zondag tegemoet. En toen, toen werd het een echte ontmoeting! Jezus verscheen aan hen. Jezus, de Opgestane, Jezus, de Gekruisigde, Jezus, de Roepende, Jezus, de Getrouwe, de Herder, Die Zijn schapen opzoekt en bijeenvergadert. Hij is het! In levende lijve in Galilea. In de ambten en het Woord onder ons. In Zijn dienst. Hij zoekt op, nog op, weer op, toch op. Zou dat geen echte ontmoeting worden?

Toen zij Hem zagen baden zij Hem aan, maar sommigen twijfelden. Zij baden Hem aan. Niet voor het eerst, zij hadden dat vaker mogen doen. Niet als enigen, velen hadden het gedaan. Een lange rij in het Mattheusevangelie. Het begon met de wijzen uit het oosten, een melaatse, een overste, de Kananese vrouw, de moeder van de zonen van Zebedeus, de vrouwen, de discipelen. Ze baden Hem aan. Overweldigd door Zijn goedheid en heerlijkheid.

Daar zit volgens het grondwoord de houding in van een slaaf tot zijn heer, een slaaf tot zijn koning. Letterlijk languit op de grond vallen met je gezicht op de grond en je handen naar de voeten van de koning gestrekt. Om aan te geven: mijn leven is van U, ter Uwer beschikking. U mag doen wat U wilt. Want U hebt er recht op. En U bent goed! Ik heb nergens recht op, ik ben waardig verstoten, afgedankt te worden, ik ben onnut voor U. maar U bent goed en goeddoende. U mag doen wat U wilt met mij. En laat mij doen wat U wilt. Laat mijn leven voor U zijn. Naar Uw wil, in Uw dienst. Onvoorwaardelijk, zonder beperking. Dat is echte ontmoeting met Jezus. In het licht van hoe goed en trouw Hij is, hoe slecht en goddeloos ik ben geef ik mij helemaal aan Hem over. Alles wat Hij doen zal is goed. Hij heeft overal het recht toe, het kan nooit onrecht zijn wat Hij doet. En Hij is goedertieren, van hem is Heil te wachten. Hij mag over mijn leven beschikken. Helemaal. Gemeente, kent u dat? Kent u dat vanmorgen? Dit buigen, deze overgave? Echte ontmoeting met Hem.

Buigen laat Hij u toch: op de jongste dag zal elke knie zich buigen en Hem belijden God en Koning te zijn. Gedwongen, knarsetandend. Hem erkennen recht te zijn en recht te doen, ook nu ik verdoemd word. Zou je dan niet bidden: Heere, leer mij nu buigen, van harte, op tijd.

Sommigen twijfelden. Vind u dat vreemd? Dat sommigen van hen nu nog twijfelen: kan Hij het echt zijn? Hij is toch gekruisigd en

vernederd. Is Hij de Messias? Of herkent u dat? Dat je Hem aanbidden kunt en tegelijk de windvlaag over je ziel: is het wel zo? Kan Hij het wel zijn? Is Hij het wel? Hoe verder? Geldt dit ook mij? Hoe verder?

2 wat Hij verkondigt

Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Nu moet u er goed op letten dat er hier staat: alle macht. Niet alle kracht. Dat ook wel, want Jezus heeft alle kracht, alle sterkte, Hij kan alles. Maar daar gaat het hier niet om. Hier staat: alle macht. Dat betekent zoveel als: bevoegdheid, vergunning. Om een eenvoudig voorbeeld te geven: ik kan een mooi stukje grond hebben en de kennis en het geld om daar een pracht van een villa weg te zetten. Maar: daarmee ben ik er niet. Ik heb een vergunning nodig. Anders kan ik mijn mogelijkheden wel gebruiken, maar het wordt stilgelegd en gesommeerd te slopen. Het was illegaal. Als ik een vergunning heb, dan heb ik de bevoegdheid, de volmacht om de mogelijkheden en de kunde die ik heb ook te gebruiken. En m dat laatste gaat het hier. Jezus heeft de bevoegdheid, de vergunning gekregen om Zijn kracht te gebruiken, om alles wat Hij heeft te gebruiken. In hemel en op aarde: overal. Hij mag Zijn engelen, de Heilige Geest, de hemelse schatten gebruiken waar en wanneer Hij maar wil. In hemel en op aarde.

Dan is het ons wel duidelijk Wie Hem dat gegeven heeft. God, de Vader. Kijk, de Heere Jezus had die volmacht al in gebruik gekregen. Toen Hij op aarde wandelde had Hij de bevoegdheid om zonden te vergeven, om de storm te stillen, om de wet uit te leggen. Maar toen had Hij die volmacht, logisch gedacht nog kwijt kunnen raken. En dat heeft satan geprobeerd: alle koninkrijken zal ik U geven als U nedervallende mij aanbidden zult. Dat is heel wat makkelijker dan de weg van lijden en sterven. Dan de weg door Gethsemané naar Golgotha, neerdalend ter hel. Dat is in een seconde gebeurd en ontloopt alles. Zo probeert de duivel Hem die volmacht afhandig te maken. Maar Jezus knielt niet en nooit voor satans voorstellen. Hij draagt de schuld der wereld voor Zijn Kerk, Hij volbrengt de gehoorzaamheid tot in de dood en nu mag Hij zeggen: Mij is gegeven alle macht. Definitief. Want Ik heb het verworven. Ik heb het gekocht en ervoor betaald. Mij is gegeven alle macht. Ik mag doen wat Ik wil. Ik kan doen wat Ik wil. Ik heb de ketting en de sleutel. De ketting waar de duivel aanligt, de dood en de zonde. Ik heb de sleutel van de hemel, Ik mag er halen wat Ik maar wil. Ik heb alle macht. Mij is gegeven. Mij, Die de Koning van Mijn kerk ben. Mij, Die het

Hoofd van Mijn gemeente ben. Mij, voor Wie knien zich buigen in aanbidding. Voor Mij, Die heb gekocht en betaald. Voor Mij, Die u heb liefgehad tot in de dood. Mij is gegeven. Wat ben je dan veilig!

Degene Die voor mij stierf, Die mij liefhad tot in de dood. Hem is alle macht gegeven. Zoals HC zondag 19 zegt: dat even Dezelfde Die Zich tevoren om mijnentwil onder de vloek Gods gesteld heeft, dat Hij het is Die wederkomt, Die alle macht heeft. Stelt je voor dat de duivel alle bevoegdheid had, stel je voor. Maar Jezus heeft alle macht. Gekniel aan Jezus voeten, aanbiddend en nog door twijfel beroerd bij tijden, mag je het horen: Mij is gegeven alle macht. En die gebruik Ik om Mijn Gemeente te vergaderen, te beschermen en te bewaren, en thuis te brengen. Daarvoor staat alles tot Mijn beschikking. Alle engelen, de heilige Geest, hemelse gaven. En alles ligt bij Mij aan de ketting; de duivel de zonde en de dood. Alle vijanden kan Ik tegenhouden, alle middelen kan Ik gebruiken. Al ben jij nog zo zwak, al is de vijand nog zo sterk: Ik heb alle macht. Dan kom ik er. Dan komt heel de Kerk er. Dan zullen al Zijn beloften vervuld worden: Niemand zal ze uit Mijn hand rukken. Gij zult de satan welhaast onder uw voeten verpletteren, Ik wil dat gij ook zijn zult waar Ik ben. Hij heeft alle macht. Hij mag en kan het waarmaken, en zal het waarmaken. Mijn zaligheid is zeker. Mijn behoud gegarandeerd, mijn aankomst onwrikbaar vast. Want Hij, Die mij kocht, Die mij liefheeft gehad, Die Zichzelf voor mij gegeven heeft, Hij is het Die alle macht heeft.

Zie op Hem! Dat de Gekruisigde alle macht heeft. Als je ziet op jezelf, hoe zwak je bent, dan kun je het niet geloven dat het goed afloopt, want ik bezwijk, ik laat het schieten, ik word overmand, ik houd het niet vol. Als je ziet op de duivel: hoe listig, hoe vijandig, hoe wreed en sterk hij is, hoe hij omstandigheden gebruiken kan, dan zink alle moed in mijn schoenen. Maar als ik aan Zijn voeten kniel hoor ik Zijn stem: Mij is gegeven alle macht; Ik heb satan aan de ketting, satan komt niet verder dan Ik goedvind en toesta. Ik gebruik alles om u te beschermen en te sterken: dan komt het goed! Hij heeft alle macht.

Gaat dan heen..... Zou je dan niet moediger en vrijmoediger mogen zijn? Om erop uit te gaan en te spreken. Niet zo bang voor mensen wat zij je doen zullen. Onder Zijn hoede mag je toch wel erop uit gaan? Vrijmoedig spreken. Zeker, met verstand en beleid, maar toch:

niet zo met mensenvrees. Gaat dan heen, omdat dit zo is, ga heen.....
om te getuigen op je werk, op school, in je familie, op evangelisatie of in de zending.

3 hoe Hij dat vervult

Maar....waarom zien we daar dan niet meer van? Als Jezus dan alle macht heeft, waarom maakt Hij er dan niet meer gebruik van? Waarom houdt Hij dan de duivel niet korter aan de ketting? Waarom laat Hij dan onderdanen martelen en folteren en een gruwelijke dood sterven? Waarom is het christendom dan niet de overheersende godsdienst over heel de wereld? Waarom groeit de kerk niet veel en veel sneller? Als Hij nou alle macht heeft, waarom gebruikt Hij die dan niet méér?

In ieder geval kunnen we zeggen: Hij heeft er ons wel op voorbereid dat Hij het zo zou doen. Dat Zijn Koninkrijk zo'n weg zou gaan. Dat het Koninkrijk der hemelen niet met overmacht en glorie de wereld zou doorgaan. Dat heeft Hij in de gelijkenissen al duidelijker gemaakt, voorzegt: de gelijkenis van de zaaier. Hij gebruikt zaad, geen geweld, maar zaad. De gelijkenis van het onkruid en de tarwe: Hij laat samen opgroeien, Hij volvoert het oordeel niet hier en nu, en wil ook niet dat Zijn knechten dat doen. De gelijkenis van het mosterdzaad: zo klein, zo verborgen voor een tijd. Op die manier zou Hij het doen, heeft Hij voorzegt. Daarom klinkt het straks ook: maakt al de volken tot Mijn discipelen. Hoe: door hen te dopen en te leren wat Ik u geboden heb. Die wapens gebruikt Hij: woord en sacrament, geen engelen en zwaarden. Zo wil Hij dat blijikbaar.

Waarom? Kunnen we er nog iets van zeggen? Misschien wel. Omdat de kerk Hem zal navolgen. Door lijden tot heerlijkheid. De HEERE Jezus heeft Zelf ook Zijn volmacht niet gebruikt om lijden te voorkomen. Hij had legioenen engelen kunnen roepen om Hem te bevrijden, Hij had soldaten achterover kunnen laten vallen en weg kunnen lopen, Hij had van het kruis af kunnen komen. Maar Hij maakte geen gebruik van Zijn macht. Door lijden tot heerlijkheid.

Zo zal Hij ook zijn Kerk laten gaan. Door lijden tot heerlijkheid. Lijden beproeft en loutert. Door lijden heen leert Hij ons te relativiseren, het hemelse te bedenken, het aardse vergankelijk te zien. Door lijden oefent Hij in afhankelijkheid, in nederigheid, in gebed, in hoop op Hem alleen. Door lijden leert Hij de zonden afsterven en de hemel najagen. Hij weet wel wat Hij doet, echt wel. Hij laat niet verzocht worden boven

hetgeen gij vermoogt. Hij laat beproefd worden tot grootmaking van Zijn genade, tot oefening in afhankelijkheid, tot heiligheid. Als Jezus gehoorzaamheid heeft geleerd uit hetgeen Hij heeft geleden, zullen Zijn volgelingen het dan zonder lijden leren? Als Jezus de Koning Gods Naam heeft verheerlijkt door lijden heen, zullen dan Zijn onderdanen niet doorheen moeten?

Verder gebruikt Jezus Zijn macht zo dat de boosheid der wereld ten top zal stijgen. De maat vol zal maken. Rijp voor het oordeel. Zodat als het oordeel komt het voor ieder duidelijk zal zijn dat het terecht is. De duivel en alle vijanden zullen op heterdaad betrapt worden zodat zij geen verontschuldiging hebben en hun gruwelijkheid duidelijk is.

Verder is het ook een oordeel over de mensheid. Alle rampen en verschrikkingen zijn ook verdiend over de mensheid. We hebben geen recht op voorspoed en een gelukkig leven. Alle rampen roepen ons toe: er heeft iets plaatsgevonden: de zondeval. Er ligt een oorzaak: er ligt schuld. Het is niet normaal om een gelukkig leven te hebben. Het is normaal en verdiend om alles te moeten missen.

En verder is het tijd van lankmoedigheid. Als er Eén is Die gekrenkt wordt en gegriefd is Jezus het wel. Hem wordt zoveel aangedaan, het is een wonder dat Hij het nog draagt en aan kan en wil zien, maar Hij doet dat omdat Hij lankmoedig is, Hij wil nog tijd geven, gelegenheid tot bekering.

Dat zijn enkele lijnen die er doorheen lopen, door de manier waarop Jezus Zijn macht gebruikt en niet gebruikt. Die er achter zitten waarom Jezus Zijn macht gebruikt door het Woord. Dat zal zo blijven, totdat...totdat Jezus Zijn macht anders zal gebruiken. Totdat Hij niet meer dingen op Zijn beloop zal laten. Niet meer zal toelaten dat satan kracht doet, maar Zijn macht gebruiken zal. En al Zijn engelen uit zal zenden. En Hij een ijzeren staf gebruiken zal. Om al Zijn vijanden te verzamelen en te straffen. Eeuwig te vergelden en te verteren. Dan zal Hij Zijn macht gebruiken en optreden naar recht. Dan zal Hij Zijn Kerk verlossen en ontrukken aan vervolging en verdrukking. Op die dag zal Hij waarmaken dat Hij al Zijn vijanden in de eeuwige verdoemenis zal werpen en mij met alle uitverkorenen tot Zich nemen zal in eeuwigheid.

Het gaat erom bij wie we dan horen: bij Zijn aanbidders of bij Zijn vijanden? Hebben hier geknield aan Zijn voeten of zullen we straks knielen onder Zijn voeten?

Amen

